

ספר הזוהר

מתתנא האלוקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ספר זוהר תורה

הוא לקוט גדול ונפלא מכל ספרי הזוהר,
כל המאמרים השייכים לכל פרשה ופרשה עם לשון הקודש,
בכה יוכל כל אחד ללמוד הפרשה ולהבין הפסוקים עם מדרשי הזוהר,
בפרט בשבת קודש שהוא זמן המיוחד ללמוד הזוהר הקדוש,
ובזמן קצר כ-7 דקות ביום ילמד הפרשה עם מתיקות הזוהר,
"ספר הזוהר אפילו בקריאה לבד יש בו פוח לעשות נסים" (הנהגות הרמ"ז דף קעה:)

פרשת בחקותי

"דף היומי"

מסדר ומחולק כפי ימות השבוע

בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי

מופץ ללא מטרות רוח פלל - לקירוב הגאולה ברחמים

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי, עיה"ק בית שמש תובב"א
חודש סיון שנת תשע"ד לפ"ק

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

מפעל
הזוהר
העולמי

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

תוכן הענינים

ט	המלך ובנו יצאו לגלות	א	גזירות התורה במלכות תלויים
ט	ה' הולך עם ישראל לגלות	א	בתפארת ומלכות תלוי כל התורה
ט	ה' אינו נכנס להיכל ללא המלכה והבנים	א	העובר על דברי התורה פוגם השם הקדוש
י	ואתנו ישיב נדחים קובץ	א	השומר מצות כאילו תיקן את ה'
י	מי שאינו שומר בריתו גורם פירוד היחוד למעלה	ב	דוד תיקן את המלכות הנקראת שם
י	בגלל הנוטר שומר בריתו נשפעים השפעות	ב	דוד היה המלך היחידי שזכה לזה
יא	ר' יוסי מצא ספר של שם ע"ב	ב	כל הברכות יבואו עליכם
יא	הספר נאבד מהם	ב	השומר דרך ה' עושה צדקה ומשפט = ה'
יא	קרוב לימות המשיח אפילו נערים ידעו סודות	ב	הנותן צדקה לעני מתקן את השם כל יום
יב	ה' יזכור את יעקוב בשורשו	ב	העניים אחוזים במלכות
יב	זמן הפקידה והזכירה	ג	על ידי צדקה למטה גורם יחוד למעלה
יב	התגלות משיח צדקנו	ג	רק לשמה היינו עם כוונה ליחד קוב"ה ושכינתיה
יג	בסוף אלף השישי	ג	לעולם יריגו יצר טוב על יצר הרע
טו	ה' זוכר זכות אבות ובפרט זכותו של יעקב שמטתו שלמה	ג	מלאכי חבלה משוטטין בלילה
טו	האבות ודוד מלאכי משיחא מעוררים את הגאולה	ג	לא לדבר מהם בלילה כלל
טו	ה' עם ישראל בגלותם מפני השכינה	ד	כשישראל צדיקים ה' מבטל אותם
טו	שכינה בארץ בזכות הצדיקים	ה	השכינה תהיה ביניכם
טז	כנסת הגדולה שהגדילו את השכינה	ה	השכינה היא משכון אצלנו
טז	אפילו אינם ראוים ה' מרחם עליהם	ה	כיון שמטתי בביתכם לא אתרחק מכם
טז	ואף-ז"א, גם-המלכות	ו	ה' בא להסתכל במשכנו בכל מועד
טז	כדי שלא יהיה פירוד היחוד לכן אגאל אותם	ז	התוכחה היא סימן לאהבת ה' את ישראל
טז	לא מאסתים בגלל ששכינתי נמצאת אצלם	ז	ה' מסלק מהשונאים השבט
יז	זומה לו כשוק וכולין שיש בו ריח טוב	ז	צריך לקבל התוכחה באהבה
יז	ה' משגיח על ישראל גם בגלותם	ז	שריבטים מתפשטין בעולם להכות אנשים לטהרם
יז	השכינה בעצמה נמצאת עם ישראל בגלותם	ח	אם ה' משלם כגמול אי אפשר לעמוד אפילו רגע א'
יז	ה' פוקד את השכינה וביניה פוקד גם את בני ישראל	ח	מדת המלכות עומדת נגדכם
		ט	ז"א והשכינה יסייעו לכם בגלות

ומזכי הרבים ככוכבים לעולם ועד

דרושים תורמים:

להדפסת הקונטרס החדש "פתח אליהו המבואר"

וכן קונטרס "סגולת פתח אליהו"

ברצונינו להגיע למליון עותקים שיחולקו חינם

לכל תלמוד תורה, לבנים ולבנות, וכן בישיבות ולבתי מדרשות

התרומה ניתנת ישירות לבית הדפוס, עם אפשרות לקחת הקונטרס ולחלקם בעירו, או חלוקה על ידי מפעל הזוהר העולמי, המפעיל קרוב לאלף מחלקים בכל הארץ.

המעוניין, להתקשר לטל: 0527651911

האדמו"ר מהאלמין הגה"צ הרב שלום יהודה גרוס

מייסד מפעל הזוהר העולמי
נחל לכיש 24/8 בית שמש, טל: 054-8436784

האדמו"ר מהאלמין שליט"א, נולד בהונגריה, עלה לארץ בשנת תש"ו. בשנת תשכ"ב היגר לברוקלין. לפני 40 שנה. - הקים הרבה ארגונים: **בשנת תשכ"ה**, הקים וועד העולמי למען קדושת בית הכנסת, ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. **בשנת תשכ"ו**, ערך מלחמה גדולה נגד המזוזות הפסולות, **בשנת תשכ"ו**, ערך מערכה גדולה נגד סימילאק מחלב עכו"ם, ומאז לראשונה יצרו סימילאק מחלב ישראל. **בשנת תשכ"ז**, הקים ארגון הצלה, ונדפס ספר, וקול קורא'ס. **בשנת תשכ"ו**, ערך מערכה גדולה על שנכשלים באכילת תולעים בהכשר למהדרין מן המהדרין, **בשנת תשכ"ח**, ערך מערכה גדולה על אזהרת זמן קריאת שמע ותפלה. **בשנת תשכ"ח**, הקים ארגון ובית דין צדק לכשרות וטהרת המקוואות. **בשנת תשכ"ט**, יום הדפיס והפיץ לראשונה חק לישראל שבועי, ונדפסו 54 פרשיות בודדות, ועשר כרכים. **בשנת תשל"ב-ס"ב**, ערך מלחמה כבידה על כשרות השחיטה, **בשנת תשל"ד**, הקים ארגון וועד הכשרות התאחדות הקהילות, ונדפסו 39 ספרים וקול קורא'ס. בשנת תשל"ד, הקים את הרעיון הודף היומי, ופרסמו כל שבוע בעיתונים על הרעיון של לימוד דף היומי, ונדפס גם כן במדריך לכשרות # 2. **בשנת תשל"ה**, ערך מלחמה גדולה למען קדושת השבת. **בשנת תשל"ט-ס"ג**, ערך מלחמה כבידה על כשרות הניקור, **בשנת תשמ"א-ס"ד**, ערך מלחמה כבידה על תיקון עירובין בארה"ב, **בשנת תשמ"ז** יצא לאור ספר הסכמות ומכתבים 1.296 מכתבים. בשנת תשס"ג שלח לארצינו הקדושה כמה מיליוני ספרים ועוד 320 אלף דיסקים (בכל דיסק לערך 500 ספרים) ונחלקו בחינם בכל הארץ, ול-150,000 חיילים בצבא. **בשנת תשס"ד** שלחו לא"י עוד 250,000 דיסקים של 7000 קבצים ספרים בחינם. **בשנת תשס"ד**, הקים מפעל עולמי ללימוד הלכה יומית מחבר ורמ"א, ונדפסו ספרי שו"ע מחבר ורמ"א, וקול קורא'ס, ומודעות בהרבה עיתונים. **בשנת תשס"ז** - 2007 עלה לארץ, הקים את "מפעל הזוהר העולמי", ומאז פועל במסירות נפש, יומם ולילה, לזכות כל אחד מישראל בקריאה יומית של דף הזוהר היומי, ובכך לממש בפועל את הבטחתם וצוותאם של רשב"י וגדולי הצדיקים, שבזכות הזוהר, יצא עם ישראל מהגלות ברחמים, והמשיח יבוא.

בעהמ"ס: "אין ליכט פון תורה" - 887 חלקים, "אכילת מצות בישראל" - 7 חל', "אפיית המצות" - 3 חל', קובץ ספרי ארץ ישראל - 26 חלקים, "שמירת המצוות כהלכתן" - 58 חל', קובץ ספרי כשרות - 53 חל', "נפש ישעיה" על מאכלות אסורות - 7 חל', קובץ ספרי שחיטה - 26 חל', קובץ ספרי ניקור - 33 חל', קובץ ספרי שמירת שבת - 18 חל', קובץ ספרי מקוואות - 8 חל', "שמירת הברית" - 10 חל', "דברי תורה" עה"ת - 7 חל', קובץ ספרי סת"ם - 22 חל', קובץ ספרי קדושת ביהכ"נ - 17 חל', "מקדש מעט", "ואמרו אמן", "עניית אמן כהלכתו", "יצחק לשוח", ועוד. "שכר ועונש" 6 חל', "אור הזוהר" - 5 חל', "זוהר השבת" - 5 חל', "זוהר חק לישראל" - 5 חל', "מאורות הזוהר" - 15 חל', "תיקוני זוהר" - 2 חל', "תיקוני זוהר" - 29 חל', "זוהר היומי" - 6 חל', "זוהר היומי" - 12 חל', זוהר עם פירוש הסולם, זוהר היומי - 70 חל', "זוהר תורה" - 54 חל', "תיקוני הזוהר", "אדרא רבה" ו"אדרא זוטא" עם עוד 8 ספרים, "ספרא דמשכנא", "ספרא דצניעותא" ועוד. עלוני הזוהר - 39 חל', ועוד יותר מאלף ספרים וחבורות על הזוהר הקדוש. על כל הנ"ל,

בשנת תשס"ז, הקים בארץ ישראל מפעל הזוהר העולמי, ונדפסו קרוב ל-2000 ספרים חבורות וקול קורא'ס. על הדברים הנ"ל פרסם ספרים וקול קורא'ס, בלשון הקודש, באידיש ובאנגלית, ובעוד הרבה שפות. - מפין מיליוני ספרי זוהר הדף היומי של הזוהר, ועוד, המחולק בתפוצה עצומה בבתי כנסיות ובתי מדרשות, חנויות, קברי צדיקים, ארגונים גדולים, כגון ערוץ היזבורות, בתי אב בכל רחבי הארץ ובחיל. - הקים את "קול הרשב"י" "קול הזוהר" לשמיעה של הזוהר היומי, ושומעים דרשותיו. כיום מתגורר בבית שמש, מפין דרשותיו מידי שבוע ברדיו 2000, ומעביר הרצאות בכל רחבי הארץ.

1. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 2. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 3. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 4. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 5. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס. 6. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 7. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס. 8. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס.

פרשת בחוקותי

זוהר פרשת בחוקותי חלק ג' דף קיג ע"א

גזירות התורה במלכות תלויים

"אם בְּחֻקֵי תִלְכוּ וְאֵת מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וְגו'". "אם בְּחֻקֵי" זה המקום שגזרות התורה תלויות בו, כמו שכתוב: **"וְעִשִּׂיתֶם אֶת חֻקֵי וְאֵת מִשְׁפָּטַי תִּשְׁמְרוּ"** (ויקרא כה, יח), **"חֻקֵי"**, חקה היא כך נקראת, וגזרות התורה בה נכללות^[א].

בתפארת ומלכות תלוי כל התורה

"מִשְׁפָּטִי", זה הוא מקום אחר עליון, שזאת החקה נאחזת בו, ומתחברים זה בזאת, העליונים והתחתונים^[ב], וכל מצות התורה, וכל גזרות התורה, וכל קדושות התורה, בהן נאחזות, לפי שמשפט תורה שבכתב, וחקת תורה שבעל פה.

ועל כן, "וְעִשִּׂיתֶם אֶת חֻקֵי", כל אותן הגזרות ודינין ועונשין ומצות שהן בזה המקום שנקרא תורה שבעל פה וחקת, **"וְאֵת מִשְׁפָּטַי תִּשְׁמְרוּ"**, בזה המקום שנקרא תורה שבכתב, ככתוב: **"מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב"** (תהלים פא, ה), זה נאחז בזה, וזה נאחז בזה, והכל אחד, וזהו כלל השם הקדוש^[ג].

העובר על דברי התורה פוגם השם הקדוש

ומי שעובר על דברי התורה, כאילו פגם השם הקדוש, לפי שחק ומשפט שמו של הקדוש ברוך הוא הם, ועל כן "אם בְּחֻקֵי תִלְכוּ", זו תורה שבעל פה, **"וְאֵת מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ"**, זו תורה שבכתב, וזה הוא כלל השם הקדוש.

השומר מצות כאילו תיקן את ה'

"וְעִשִּׂיתֶם אֹתָם", מהו **"וְעִשִּׂיתֶם אֹתָם"**, כיון שאמר תלכו ותשמרו, למה ועשיתם, אלא מי שמקיים מצות התורה והולך בדרכיה, כביכול כאילו עשאו למעלה^[ד], אמר

זיו הזוהר

שבכתב, שורש יעקב: **ב.** היינו חבור תפארת עם מלכות: **ג.** כללא דשמא קדישא, הוא הוי"ה בשלוב עם אדני או עם אלהים, הוי"ה בתפארת, ואדני או אלהים במלכות: **ד.** היינו, על דרך הכתוב **תָּנוּ עֵץ לְאֱלֹהִים** (תהלים סח, לה), שהשם אלהים המרמז על מלכות, יומתק ויתחזק בשפע של חסד ורחמים, על

א. הרבה שבושים נפלו כאן בזוהר, וכך היא גירסא הנכונה, שתחלה דורש הפסוק: **וְעִשִּׂיתֶם אֶת חֻקֵי וְאֵת מִשְׁפָּטַי תִּשְׁמְרוּ**, ועל פי זה מבאר אחר כך הפסוק דכאן: **אם בְּחֻקֵי תִלְכוּ וְאֵת מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ**, וכונתו, שחקה מרמז על מלכות, תורה שבעל פה. ומשפט, וכן מצוה, מרמז על תפארת, תורה

הקדוש ברוך הוא כאילו עשאני, ועל כן, "וְעֲשִׂיתֶם אִתָּם", ועשיתם אִתָּם כתוב ודאי, הואיל שבאה לכם התעוררות לחבר זה בזאת, שיהיה נמצא השם הקדוש כראוי, לכן "ועשיתם אִתָּם" בודאי.

דוד תיקן את המלכות הנקראת שם

כדמיון זה אמר רבי שמעון, "וַיַּעַשׂ דָּוִד שֵׁם" (שמואל ב' ח, יג), וכי דוד עשאו, אלא לפי שהלך בדרכי התורה, ועשה מצות התורה, ונהג מלכותו כראוי, כביכול עשה שם למעלה.

דוד היה המלך היחידי שזכה לזה

ולא היה מלך שזכה לזה כדוד, שעמד בחצות הלילה, והיה משבח להקדוש ברוך הוא, עד שעלה שם הקדוש בכסא כבודו^[1], בשעה שהאיר אור הבקר, כביכול הוא עשה ש"ם ממש.

כל הברכות יבואו עליכם

ככתוב: "וַיִּקַּב בֶּן הָאִשָּׁה הַיִּשְׂרָאֵלִית אֶת הַשֵּׁם וַיִּקְלָל" (ויקרא כד, יא), ולפיכך "וַיַּעַשׂ דָּוִד שֵׁם", ועל כן "וְעֲשִׂיתֶם אִתָּם" כתוב, ואם אתם תהיו עמלים לעשות אותם, שיתתקן השם הקדוש כראוי, כל אותן הברכות שלמעלה, יניחו אצלכם בתיקוניהן כראוי.

כמו שכתוב: "וּנְתַתִּי גִשְׁמֵיכֶם בְּעֵתָם וגו'", כל אחד ואחד יתן כח שלו עליכם, ומה הוא התקון שעשיתם, זה השם הקדוש ההוא^[1].

השומר דרך ה' עושה צדקה ומשפט = ה'

כדמיון זה כתוב: "וַיִּשְׁמְרוּ דָרֶךְ ה' לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט" (בראשית יח, יט), וכי כיון שכתוב: "וַיִּשְׁמְרוּ דָרֶךְ ה'", למה אמר "לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט", אלא מי ששומר דרכי התורה, כביכול הוא עושה צדקה ומשפט, ומהו צדקה ומשפט, זה הקדוש ברוך הוא^[1].

הנותן צדקה לעני מתקן את השם כל יום

בכה רבי שמעון ואמר, ווי להם לאנשים שאין יודעים ואין משגיחים בכבוד רבונם, מי עושה שם הקדוש בכל יום, הלא תאמר זה הנותן צדקה לעניים.

העניים אחוזים במלכות

בוא וראה, הרי נתבאר, שהעניים נאחזים בדין, וכל מאכלם בדין, והוא המקום שנקרא צד"ק.

זיו הזוהר

ידי שנגרם ליחדו עם השם הוי"ה ברוך הוא: ה. שמא קדישא דכאן כונתו על השם הוי"ה ברוך הוא, וסתם שם היינו השם אדני או השם אלהים שהם כורסיה דיליה, זו שכינת עוזו ומדת מלכותו, ועל ידי תפלת שחרית נעשה יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, וענין עשיית השם סתם היינו תקון, ידי שנגרם ליחדו עם השם הוי"ה ברוך הוא: ה. שמא קדישא דכאן כונתו על השם הוי"ה ברוך הוא, וסתם שם היינו השם אדני או השם אלהים שהם כורסיה דיליה, זו שכינת עוזו ומדת מלכותו, ועל ידי תפלת שחרית נעשה יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, וענין עשיית השם סתם היינו תקון, ידי שנגרם ליחדו עם השם הוי"ה ברוך הוא: ה. שמא קדישא דכאן כונתו על השם הוי"ה ברוך הוא, וסתם שם היינו השם אדני או השם אלהים שהם כורסיה דיליה, זו שכינת עוזו ומדת מלכותו, ועל ידי תפלת שחרית נעשה יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, וענין עשיית השם סתם היינו תקון,

ככתוב בן הבקר אשר עשה, ותקונו הוא מה שישראל פועלים על ידי תורה ומצות, שיזדוג עמו השם הוי"ה ברוך הוא, ואז נמתק בחסד ורחמים: 1. פירוש, לפעול על ידי תורה ומצות, ששמא קדישא יזדווג עם השם סתם, כמו שנתבאר לעיל: 2. צדקה היינו מלכות, ומשפט היינו תפארת,

על ידי צדקה למטה גורם יחוד למעלה

וצדקה זה עץ החיים, וצדק"ה נותן לצד"ק^[ח], וכאשר נותן לצד"ק אז נתחבר זה בזו, והשם הקדוש נמצא שלם, ומי שעושה התעוררת זו למטה, ודאי כאלו עשה שם הקדוש בשלמות, כדמיון שהאדם עושה למטה, כך נתעורר למעלה.

אשרי חלקו של הזוכה לעשות שם הקדוש למעלה, לפיכך הצדקה עולה על הכל.

רק לשמה היינו עם כוונה ליחד קוב"ה ושכינתיה

וזה רק בצדקה לשמה, שהרי נתעורר צדק"ה לצד"ק, לחברם יחד, ולהיות כל השם הקדוש כראוי, שהרי צד"ק לא נתתקן ולא נשתלם אלא בצדק"ה, שכתוב: **"בְּצַדְקָה תִּכְוֶנֶנִי"** (ישעיהו נד, יד), ועל כנסת ישראל נאמר, ולפיכך כתיב: **"וְעֲשִׂיתֶם אִתָּם"**.

זוהר חלק ג' פרשת בחוקותי דף קיג:

לעולם ירגיז יצר טוב על יצר הרע

"וְנָתַתִּי שְׁלוֹם בְּאָרְץ וּשְׂכֻבְתְּהֶם וְאִין מַחְרִידוֹגוֹ". רבי יוסי פתח, **"רְגִזוּ וְאַל תַּחַטְּאוּ וְגוֹ"** (תהלים ד, ה), מקרא זה נתבאר, שצריך האדם להרגיז יצר הטוב על יצר הרע, וכך הוא.

מלאכי חבלה משוטטין בלילה

אבל בשעה שנחשך הלילה, והאדם שוכב על מטתו, הרבה שרי עונשין נתעוררים בעולם, והולכים ומשוטטים, והאנשים צריכים להמלא פחד מלפני הקדוש ברוך הוא, ולירא ממנו, כדי שלא תמצא נפשו ביניהם, וינצל מהם.

לא לדבר מהם בלילה כלל

וצריך האדם להזהר שלא ידבר כלל מהם בלילה, כדי שלא יעורר אותם אליו, ולא יהיו נמצאים אצלו, זהו שכתוב: **"אִמְרוּ בְּלִבְבְּכֶם עַל מְשַׁבְּכֶם וְדַמּוּ סֵלָה"** (תהלים ד, ה), שלא ידבר מהם כלל.

זיו הזוהר

מלכות, להשפיע בה שפע, אז נקראת המלכות צדקה, ואז שמא קדישא שהוא השם הוי"ה ברוך הוא אשתכח שלים, בהזדווגו עם אדני או אלהים:

ולעשות היינו לפעול התקון לזווגם יחד: ח. רבי שמעון מבאר, שאין המלכות נקראת תמיד צדקה, אלא שנקראת צדק, וצדקה היינו תפארת עץ החיים, ורק כאשר נתחבר תפארת עם

כשישראל צדיקים ה' מבטל אותם

בוא וראה, בשעה שישראל נמצאים זכאים לפני הקדוש ברוך הוא, מה כתוב, **"וַנְתַּתִּי שְׁלוֹם בְּאַרְצִי"**, זה למעלה, שיבא הקדוש ברוך הוא להתחבר במדת מלכותו^[ט], אז **"וּשְׁכַבְתֶּם וְאִין מַחְרִיד"**, מפני מה, בשביל **"וְהַשְׁבַּתִּי חַיָּה רְעָה מִן הָאָרֶץ"**, זו החיה של מין הרע למטה, ומי היא, אגר"ת בת מחל"ת, היא וכל הכת שלה.

זה בלילה, וביום, אלו האנשים הבאים מצד שלה, זהו שכתוב: **"וְחָרֵב לֹא תַעֲבֹר בְּאַרְצְכֶם"**.

רבי אבא אמר, הרי נתבאר, שאפילו חרב של שלום, כגון פרעה נכה, אבל **"וְחָרֵב לֹא תַעֲבֹר"**, זו הכת שלה, **"וְהַשְׁבַּתִּי חַיָּה רְעָה"**, שלא תשלט בארץ, ואפילו העברה בלבד לא תעבור עליכם, ואפילו חרב של שאר העמים, ואפילו איש מזוין, לא יעבור עליכם.

**הקב"ה שלח לנו "תיבת נח" של הרשב"י
שהוא "הזהר הקדוש"
להצילנו מהמבול הגורא!**

המשפילים יחידו בזהר הקדוש, אלו אינו דקא משתדלו בזהר דא, דאמר ספר הזהר, דאדורו מתיבת נח, דמתמנשין בה שנים מעור, ושבע מולמותא, ולמנין אחד מעור, תשנים ממשפחה, דברון יתנים (שמות א) כל הנו מילד האדנה תשלימה, ודא אורה דרשב"י דא.

והנה דברו מ' דף מנין ביעני מוימנא, ועיילת תקוני דבר מוש דף ע"ב עמוד ד', ומקומת המוציא לאור תקוני דבר טורא, ומ' דבר רש"י ד' כ"ט ח"ב משה קורדיביו, דע את אלקי אבי, י"א.

זיו הזהר

ט. שלום מרמז על מדת היסוד, וארץ מרמז על מלכות:

זוהר חלק ג' פרשת בחוקותי דף קיד ע"א

השכינה תהיה ביניכם

"וַנִּתְּתִי מִשְׁכְּנִי בְּתוֹכְכֶם וגו'". "וַנִּתְּתִי מִשְׁכְּנִי", זו השכינה, "מִשְׁכְּנִי", משכון שלי, שהיא נתמשכנה בעונות ישראל.

השכינה היא משכון אצלנו

"וַנִּתְּתִי מִשְׁכְּנִי", משכוני ודאי, משל לאדם שהיה אוהב לאיש אחר, אמר לו, ודאי בשביל אהבה הגדולה שיש לי אליך, רצוני לדור עמך, אמר, במה אדע שתדור אצלי, לקח כל חמדת ביתו והביאה אליו, אמר, הרי משכון אצלך, שלא אפרד מעמך לעולם.

כך הקדוש ברוך הוא בקש לדור בין ישראל, מה עשה, נטל חמדה שלו, והורידה לישראל, אמר להם, ישראל הרי משכון שלי אצלכם, בשביל שלא אפרד מכם לעולם, ואף על פי שהקדוש ברוך הוא התרחק מאתנו, המשכון הניח בידינו, ואנחנו נוטרים חמדתו ההיא^[1], מי שיקש משכונו, יבוא לדור אצלנו, לפיכך כתוב: **"וַנִּתְּתִי מִשְׁכְּנִי בְּתוֹכְכֶם"**, משכון אתן לכם, בשביל שאדור עמכם, ואף על פי שישראל עתה בגלות, משכונו של הקדוש ברוך הוא הוא אצלם, ולא יעזבוהו לעולם.

כיון שמטתי בביתכם לא אתרחק מכם

"וְלֹא תִגְעַל נַפְשִׁי אֶתְכֶם", משל לאיש האוהב לחברו, ורוצה לדור עמו, מה עשה, לקח מטתו והביאה לביתו, אמר הרי מטתי בביתך, בשביל שלא אתרחק מעמך ממטתך ומכליך.

כך הקדוש ברוך הוא אמר, **"וַנִּתְּתִי מִשְׁכְּנִי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא תִגְעַל נַפְשִׁי אֶתְכֶם"**, הרי מטתי בביתכם, וכיון שמטתי עמכם, תדעו שלא אפרד מכם, ולפיכך כתוב: **"וְלֹא תִגְעַל נַפְשִׁי אֶתְכֶם"**.

זוהר

י. משל הראשון מרמז על התורה שנקראת חמדה גנוזה, ומשל השני מרמז על השכינה

"וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹהִים", כיון שמשכון שלי אצלכם, בודאי תדעו שאני הולך עמכם, ככתוב: **"כִּי ה' אֱלֹהֶיךָ מִתְהַלֵּךְ בְּקֶרֶב מַחֲנֶיךָ לְהַצִּילֶךָ וְלִתֵּת אִיבֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָיָה מַחֲנֶיךָ קְדוֹשׁ"** (דברים כג, טו).

זוהר חלק ג' פרשת בחוקותי דף קיד:

ה' בא להסתכל במשכנו בכל מועד

אמר רבי יצחק, כתוב: "דומה דודי לצבי או לעפר האילים הנה זה עומד אחר פתלנו וגו'" (שיר השירים ב, ט), זכאים הם ישראל, שזכו שמשכון זה יהיה אצלם מן המלך העליון, שאף על פי שהם בגלות, בא הקדוש ברוך הוא בכל ראש חודש ושבת ומועד, להשגיח עליהם, ולהסתכל במשכון ההוא שיש לו אצלם, שהוא חמדתו.

משל למלך שסרחה נגדו המטרונה, הוציאה מהיכלו, מה עשתה, לקחה עמה בנה חמדתו של המלך שהוא בן אהובו, ולפי שעוד דעת המלך על המטרונה, הניחו בידה, בשעה שעולה רצון המלך על המטרונה ועל בנו, היה עולה על הגנות וירד על המדרגות, והרים כתלים, להסתכל ולהשגיח בין נקבי הכותל עליהם, כיון שרואה אותם, מתחיל לבכות מאחורי חרכי הכותל, ואחר כך הולך לו.

כך ישראל, אף על פי שהם יצאו מהיכלו של המלך, משכון ההוא לא עזבו^[א], ולפי שרצון המלך על ישראל, הניח משכנו עמהם, בשעה שעולה רצון המלך הקדוש על שכינתו, ועל ישראל, יורד מדרגות, ומרים כתלים, להסתכל ולהשגיח בין חרכי הכותל עליהם, כיון שרואה אותם מתחיל לבכות, זהו שכתוב: **"דומה דודי לצבי או לעפר האילים"** (שיר השירים ב, ט), מן כותל לגג, ומן גג לכותל.

"הנה זה עומד אחר פתלנו", בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, **"משגיח מן החלונות מציץ מן החרכים"**, להסתכל ולהשגיח עליהם.

זיו הזוהר
 הקדושה: **יא.** זו השכינה והתורה, ענין הרמת הכתלים היינו מסך המבדיל בין ישראל לאביהם שבשמים, הנעשה מן חטאות ישראל, וענין הדמועה לא ננעלו: הבכי, היינו שהקדוש ברוך הוא שולח התעוררות לישראל, שיבכו על אריכות הגלות, כי שערי דמעות לא ננעלו:

התוכחה היא סימן לאהבת ה' את ישראל

"וְאִם בְּחֻקֹּתַי תִּמָּאֲסוּ וְגו'." רבי יוסי פתח, **"מוֹסֵר ה' בְּנֵי אֵל תִּמָּאֵס וְאֵל תִּקְרָא בְּתוֹכְחָתוֹ"** (משלי ג, יא), כמה חביבים ישראל לפני הקדוש ברוך הוא, שהקדוש ברוך הוא רוצה להוכיחם, ולהנהיגם בדרך הישר, כאב האוהב לבנו, ומתוך אהבתו אליו, שבטו בידו תמיד, להנהיגו בדרך הישר, שלא יסיר ממנו לימין ולשמאל, זהו שכתוב: **"כִּי אֶת אֲשֶׁר יֵאָהֵב ה' יוֹכִיחַ וְכָאֵב אֶת בֶּן יִרְצֶה"** (שם פסוק יב), ומי שאין הקדוש ברוך הוא אוהב אותו, והוא שונאו, מסלק ממנו תוכחה, מסלק ממנו שבטו.

ה' מסלק מהשונאים השבט

כתוב: "אֶהְבֵּתִי אֶתְכֶם אָמַר ה' וְגו'" (מלאכי א, ב), מתוך אהבתו לישראל, שבטו בידו תמיד להנהיגם, **"וְאֵת עֵשׂוֹ שְׂנֵאתִי"**, לפיכך סלקתי ממנו השבט, סלקתי ממנו התוכחה, כדי שלא אתן לו בי חלק, שנוא נפשי הוא, אבל אתם אהבתי אתכם בודאי.

צריך לקבל התוכחה באהבה

ולפיכך **"מוֹסֵר ה' בְּנֵי אֵל תִּמָּאֵס וְאֵל תִּקְרָא בְּתוֹכְחָתוֹ"** (משלי ג, יא), מהו "וְאֵל תִּקְרָא", אל תמאסו בו, כמו זה הבורח מבין הקוצים, שאלה דברי תוכחה הם כקוצים בגופו.

שרביטים מתפשטין בעולם להכות אנשים לטהרם

בוא וראה, בשעה שנתעורר צד"ק בדינים שלו^[ב], כמה צדדים אדומים נתעוררים מימין ומשמאל, כמה שרביטים יוצאים מהם, שרביטי אש, שרביטי גחלים, שרביטי שלהבת, כולם יוצאים ונתעוררים בעולם, ומכים לאנשים.

תחת רשותם יש ממונים אחרים, שרי אש, ממונים ארבעים חסר אחד, משוטטים ויורדים מכים, ועולים ונוטלים רשות, נכנסים בעומק הקליפה שנקראת תהום רבה, נצבעים באש, ואש השורף מתחבר בהם, יוצאים גחלי אש, ומשוטטים ויורדים, ונמצאים לנגד האנשים.

וזהו שכתוב: "וְיִסְפְּתִי לְיִסְרָה אֶתְכֶם", אתן לשרי הדין תוספת על כח הדין שלהם, כמו שכתוב: **"לֹא אֶסְף עוֹד לְקַלֵּל אֶת הָאֲדָמָה בְּעֵבֹר הָאָדָם"** (בראשית ח, כא), מהו "לֹא אֶסְף", לא אתן תוספות לשרי הדין להשחית העולם, אלא תוספות כמו שיכול העולם

זוהר תורה * דף היומי * פרשת בחוקותי - יום ד'

יב. זו מדת המלכות שנקראת צד"ק, כאשר היא בלבדה בלי צדק"ה וצד"ק:

לסבול, ועל כן כתוב: "וַיִּסְפְּתֵי", אתן תוספת ודאי, תוספות למה, בשביל "לְיִסְרָה אֶתְכֶם שָׁבַע על חַטֹּאתֵיכֶם".

אם ה' משלם כגמול אי אפשר לעמוד אפילו רגע א'

"שָׁבַע", והרי הקדוש ברוך הוא, אם גובה את שלו, לא יוכל העולם לסבול אפילו רגע אחד, זהו שכתוב: "אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמֵר יְהוָה מִי יַעֲמֵד" (תהלים קל, ג), וכאן נאמר "שָׁבַע על חַטֹּאתֵיכֶם?"

מדת המלכות עומדת נגדכם

אלא מה תלמוד לומר שבע, הרי שב"ע לנגדכם, ומה היא, זו שמטה, שהיא שבע, ונקראת שב"ע^[ג], כמו שכתוב: "מִקֶּץ שָׁבַע שָׁנִים תַּעֲשֶׂה שְׁמֹטָה" (דברים טו, א), ועל כן כתוב: "שָׁבַע על חַטֹּאתֵיכֶם".

נקראת שבע, ונקראת בת שבע, מה בין זה לזה, אלא שב"ע כשהיא בלבדה, לעשות שמטה, לעשות דינים, ולהוציא לחירות^[ד], הכל בה, בת שבע נקראת, בהתחברותה באחר כאחד, להאיר^[טו], למשול במלכות, להודיע המלכות בארץ, בכל זה בת שבע נקראת.

כתוב: "עַל כֵּן שָׁם הָעִיר בְּאֵר שָׁבַע עַד הַיּוֹם הַזֶּה" (בראשית כו, לג), באר שבע, היא הבאר של יצחק^[טז], והכל ענין אחד הוא.

זיו הזוהר
יג. היינו מדת המלכות, ספירה השביעית מן ז'
טו. היינו, כשהיא מחוברת עם מלכא קדישא, מדת
 ספירות התחתונות, והיא מדת הדין כשהיא בלבדה:
טז. כי עיקר בנין מדת המלכות הוא מן
 הגבורות של ספירת הגבורה שורש יצחק:
יד. לעבד העברי בשנה השביעית של עבודתו:

זוהר דף קטו ע"א

ז"א והשכינה יסייעו לכם בגלות

"וְיִסְרְתִי אֶתְכֶם אִף אֲנִי שְׂבַע עַל חַטָּאתֵיכֶם". אמר רבי אבא, **"וְיִסְרְתִי אֶתְכֶם"**, היינו על ידי ממונים אחרים, כמו שנתבאר, [י"ג] **"אִף אֲנִי"**, הרי אני אתעורר לנגדכם, הרי שב"ע להתעורר עליכם.

המלך ובנו יצאו לגלות

בוא וראה, אהבה העליונה של הקדוש ברוך הוא בישראל, משל למלך שהיה לו בן יחיד, והיה חוטא לפני המלך, יום אחד סרח לפני המלך, אמר המלך כל אותן הימים הכייתך, ולא שמעת, מכאן ולהלאה מה אעשה לך, אם אגרשך מן הארץ, ואשלחך מן מלכותי, פן יקומו עליך דובי השדה או זאבי השדה או גזלנים, ויעבורך מן הארץ, מה אעשה, אלא אני ואתה נלך בגלות ונצא מן הארץ.

ה' הולך עם ישראל לגלות

כך אמר הקדוש ברוך הוא, ישראל מה אעשה לכם, הרי הכיית אתכם ולא הטיתם אזניכם, הרי הבאתי עליכם שרי מלחמה, שרי אש, להכות לכם, ולא שמעתם, אם אגרש אתכם מן הארץ לבדכם, מתירא אני עליכם מכמה דובים מכמה זאבים שיקומו עליכם, ויעברו אתכם מן העולם, אבל מה אעשה לכם, אלא אני ואתם נצא מן הארץ ונלך בגלות, זה שכתוב: **"וְיִסְרְתִי אֶתְכֶם"** ללכת בגלות, ואם תאמרו שאעזוב אתכם, **"אִף אֲנִי עִמָּכֶם"**.

ה' אינו נכנס בהיכל ללא המלכה והבנים

"שְׂבַע עַל חַטָּאתֵיכֶם", הרי שב"ע זו תגרש עמכם, ולמה, **"עַל חַטָּאתֵיכֶם"**, זהו שכתוב: **"וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחָה אִמְכֶם"** (ישעיהו נ, א), אמר הקדוש ברוך הוא, אתם גרמתם שאני ואתם נצא מן הארץ, הרי השכינה תצא מהיכלה עמכם, הרי נחרב הכל, היכל שלי ושלכם נחרב, שהרי למלך אין ראוי לו היכל, אלא כאשר הוא נכנס בו עם המלכה, ושמחת המלך לא נמצאת, אלא בשעה שהוא נכנס בהיכל המלכה, ובניה נמצאים עמה בהיכל, ושמחים

זיו הזוהר

יז. כי מאתו יתברך שמו לא תצא הרעות, והאלהים עשה שייראו מלפניו, וקדושה ובשביל זה נבראו כל הכחות הרעים של הסטרא אחרא, כדי שיוכל להיות עונש של דין בעולם, על דרך הסתרת פנים דקדושה, כידוע מהפסוק ונקראת שב"ע:

כולם ביחד, עכשיו שאין נמצאים בו הבנים עם המלכה, הרי ההיכל חרוב מהכל, אלא אני
מה אעשה, אף אני אצא עמכם.

ואתנו ישיב נדחים קובץ

ועכשיו, אף על פי שישראל הם בגלות, הקדוש ברוך הוא נמצא עמהם, ואינו עוזב אותם,
וכאשר יצאו ישראל מן הגלות, הקדוש ברוך הוא יחזור עמהם, שכתוב: **"וְשָׁב ה'**
אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ" (דברים ל, ג), **"וְשָׁב ה' אֱלֹהֶיךָ"** ודאי, וזה נתבאר.

זוהר פרשת וארא חלק ב' דף כו ע"א

מי שאינו שומר בריתו גורם פירוד היחוד למעלה

"וְהִבֵּאתִי עֲלֵיכֶם חָרֵב נִקְמַת נִקְמַת בְּרִית". פתח רבי שמעון ואמר, **"גורו לְכֶם מִפְּנֵי חָרֵב כִּי
חֲמָה עֲזֹנוֹת חָרֵב לְמַעַן תִּדְעוּן שְׁדוּן"** (איוב יט, כט), **"שדין"** כתיב, **"גורו לְכֶם מִפְּנֵי
חָרֵב"**, איזה חרב, זו חרב **"נִקְמַת נִקְמַת בְּרִית"**^[יח] שהרי חרב זו עומדת להסתכל במי שמשקר
בברית, שכל מי שמשקר בברית הנקמה שנוקמים ממנו היא החרב היא, זהו שכתוב: **"כִּי
חֲמָה עֲזֹנוֹת חָרֵב"**, מה הטעם, לפי שהמשקר בברית גורם פירוד בהזדווגות העולמות, ואין
מקבל השפע מי שצריך לקבל, ואין השפע נשפע למקומו הראוי לו, שהרי אין המשפיע
נתעורר אצל מקומו הראוי לו.

בגלל הנוטר בריתו נשפעים השפעות

וכל הנוטר בריתו, גורם שיתעורר ברית ההוא למקומו הראוי לו, ונתברכים העליונים
והתחתונים, מי מעורר ברית ההוא למקומו, צדיקים הנמצאים בעולם.

זיו הזוהר

יח. זו מדת המלכות, שפגם הברית נוגע לה ביותר, כמבואר:

זוהר פרשת וירא חלק א' דף קיח.

ר' יוסי מצא ספר של שם ע"ב

"וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וּגְוִי". רבי יהודה ורבי יוסי היו מהלכים בדרך ועוסקים בתורה, בתוך כך נפרש רבי יוסי ונכנס למערה אחת, מצא שם ספר אחד, שהיה מונח תוך נקב אבן בקצה המערה, לקחו ויצא, כיון שפתחו ראה בו ע"ב ציורי אותיות שנמסרו לאדם הראשון, ובהם היה מבין כל החכמות של העליונים הקדושים, ושל אותן הקליפות שנקראים אח"ר הרחי"ם, המתגלגלים תחת הפרוכת, תוך אורות עליונים, וכל ענינים העתידים לבוא לעולם, עד היום שיקום ענן שבצד מערב ויחשיך העולם^[ט],

הספר נאבד מהם

קרא לרבי יהודה, והתחילו להגות בספר ההוא, לא הספיקו להגות שנים או שלשה צדדים באותן האותיות, עד שהיו מסתכלים בחכמה עליונה היא, כיון שהגיע להגות בסודות הספר, ודברו זה עם זה, יצא שביב אש עם רוח סערה, והכה על ידיהם ונאבד הספר מהם, בכה רבי יוסי ואמר, אפשר חס ושלום יש איזה חטא בנו, או שאין אנו זוכים ללמוד בו.

קרוב לימות המשיח אפילו נערים ידעו סודות

כאשר באו אצל רבי שמעון ספרו לו מעשה הזה, אמר להם אפשר שבאותן האותיות של קץ המשיח הייתם הוגים, אמרו לו זה אין אנו יודעים, שהרי הכל נשכח מאתנו, אמר להם רבי שמעון, אין רצונו של הקדוש ברוך הוא בזה שיתגלה קץ המשיח לעולם, וכאשר יהיה קרוב לימות המשיח, אפילו הנערים שבעולם עתידים למצוא סודות החכמה, ולהבין בהם קצין וחשבונות, ובזמן ההוא יתגלה הקץ לכל, זהו שכתוב: "כִּי אֶזְ אֶהְפֹּךְ אֶל עַמִּים שְׁפָה בְרוּרָה וּגְוִי" (צפניה ג, ט), מהו אז, בזמן שתקום כנסת ישראל מן העפר ויקים לה הקדוש ברוך הוא, "אֶזְ אֶהְפֹּךְ אֶל עַמִּים שְׁפָה בְרוּרָה לְקַרְא כְּלָם בְּשֵׁם ה', וְלַעֲבֹדוּ שְׁכֵם אֶחָד".

זיו הזוהר
 יט. זו השכינה הקדושה שהיא בצד מערב, ככתוב "כִּי הִנֵּה הַחֹשֶׁךְ יִכְסֶה אֶרֶץ וְעַרְפָּל לְאֲמִים וְעֲלִיף יִזְרַח ה'" (ישעיהו ס, ב):

זוהר חלק א' פרשת וירא דף קיט.

ה' יזכור את יעקוב בשורשו

פתח רבי שמעון ואמר, "וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב", מלא בוא"ו מפני מה, אלא בשני אופנים הוא סוד של חכמה, אחד, שהוא"ו היא סוד מדרגה של חכמה, מקום שיעקב שורה בו.

זמן הפקידה והזכירה

אבל מקרא זה על גלות ישראל נאמר^[כ], שכאשר הם בתוך הגלות, זמן ההוא שיופקדו יופקדו בסוד של וא"ו, והוא באלף הששי, ופקידה בסוד של וי"ו, שהוא ששה רגעים וחצי מועד, ובזמן של ששים שנה לבריח הדלת באלף הששי, יקים אלהי השמים פקידה לבת יעקב, ומן הזמן ההוא עד שיהיה לה זכירה שש שנים וחצי, ומן הזמן ההוא שש שנים אחרות [וחצי], והן שבעים ושלש, בששים ושש יתגלה מלך המשיח בארץ הגליל.

וכוכב אחד שבצד מזרח יבלע שבעה כוכבים מצד צפון, ושלהבת אש שחורה תהיה תולה ברקיע ששים יום, ומלחמות יתעוררו בעולם לצד צפון, ושני מלכים יפלו באותן המלחמות^[כא], ויתחברו כל העמים על בת יעקב, לדחותה מן העולם, ועל זמן ההוא כתוב: **"וַעֲתָ צָרָה הָיָא לְיַעֲקֹב וּמִמָּנָה יִוָּשַׁע"** (ירמיהו ל, ז).

התגלות משיח צדקנו

ואז תכלנה הנפשות מן הגוף, ויוצרכו להתחדש, וסימנך, **"כָּל הַנֶּפֶשׁ הַבָּאָה לְיַעֲקֹב מִצְרִימָה וּגְוִי"** (בראשית מו, כו), כל נפש ששים ושש, וכתוב: **"כָּל הַנֶּפֶשׁ לְבֵית יַעֲקֹב הַבָּאָה מִצְרִימָה שְׁבָעִים"**, בשבעים ושלש, כל מלכי העולם יתאספו לתוך עיר הגדולה רומא^[כב], וקודשא ברוך הוא יתעורר עליהם אש וברד ואבני אלגביש ויאבדו מן העולם, מלבד אותן המלכים שלא יגיעו שמה, והם יחזרו להתגר מלחמות אחרות, ובזמן ההוא מלך המשיח יעורר בכל העולם, ויתחברו עמו כמה עמים וכמה חילות מכל קצוי ארץ, וכל בני ישראל יתאספו בכל אותן המקומות, עד שישתלמו אותן השנים למאה, אז ו יתחבר בה^[כג] ואז **"וְהִבְיֵאוּ אֶת כָּל אַחֲיֵיכֶם מִכָּל הַגּוֹיִם מִנְּחָה לֵה' וּגְוִי"** (ישעיהו סו, כ).

זיו הזוהר

כתובה, ולא היתה מעולם עת צרה ליעקב כמו בשנים האלו, ובתוך זה נולד איזו התעוררות בין מושלי הארץ, לתת לישראל מקום מקלט בארץ ישראל, מכל זה נראה קרוב לשכל, שנבואת רשב"י מוסב על השנים האלו, והלואי נזכה שיתקיים בנו גם סוף הפסוק, וממנה יושע: **כא**. אפשר שהם מלך רוסיא ומלך אשכנז שנפלו במלחמה זו: **כב**. נראה ממלחמה זו שזאת היא העיר קאנסטאנטינאפל, אניות רוח המעופפות השליכו שם עליהם כדורי אש גדולים כאבני אלגביש, עם כדורים קטנים לרוב ככרד: **כג**. נראה מזה שבשנת שת אז תהיה גמר הגאולה בשלמות, והיחוד

כ. בפרשת וירא פירשתי זה המאמר של סוד קץ הפלאות באריכות מעט, תדרשנו משם, וכאן אוסיף נופך, כי לפי הנראה במלחמה הנוראה אשר בימינו, שהתחילה בשנת תרע"ד, שרעדה הארץ ממלחמת כל מלכי אירופא וגם אמעריקא, אלו עם אלו, וכבר חלפו שש שנים ונעשה שלום בדדמי, אבל שלום כראוי אין, דם ישראל כנחל שוטף, בארצות רוסיא אוקריינא פולין גליציא אונגריא ורומניא, שנעשה שם הפקר להשמיד להרג ולאבד גם נשים וטף באכזריות גדולה, אשר תסמר השערות של כל שומע, נתקיימה בנו כל התוכחה, גם עם התוספת של כל חלי וכל מכה אשר לא

בסוף אלף השישי

ובני ישמעאל עתידים בזמן ההוא להתעורר עם כל אומות העולם לבוא על ירושלים [כד], שכתוב: "וְאֶסְפְּתִי אֶת כָּל הַגּוֹיִם אֶל יְרוּשָׁלַם לְמִלְחָמָה וְגו'" (זכריה יד, ב), וכתוב: "יִתְיַצְּבוּ מַלְכֵי אֶרֶץ וְרוֹזְנִים נוֹסְדוּ יַחַד עַל ה' וְעַל מְשִׁיחוֹ" (תהלים ב, ב), וכתוב: "יּוֹשֵׁב בְּשָׁמַיִם יִשְׁחַק ה' יִלְעַג לְמוֹ" (תהלים ב, ד), אחר כך תתעורר ו' הקטנה להזדווג, ולחדש נשמות הישנות, בשביל לחדש העולם, כמו שכתוב "יְהִי כְבוֹד ה' לְעוֹלָם יִשְׁמַח ה' בְּמַעֲשָׂיו" (שם קד, לא), "יְהִי כְבוֹד ה' לְעוֹלָם", להזדווג כראוי, "יִשְׁמַח ה' בְּמַעֲשָׂיו", להוריד אותן לעולם, להיות כלן בריות חדשות, ולחבר כל העולמות כאחד, זכאים הם כל אותן שישארו בעולם בסוף אלף השישי, ליכנס בשבת [כה], שהרי אז הוא יום אחד להקדוש ברוך הוא בלבדו להזדווג כראוי, וללקוט נשמות חדשות, להיותן בעולם עם אותן שנשארו מתחלה, שכתוב "וְהָיָה הַנְּשָׂאָר בְּצִיּוֹן וְהַנוֹתָר בִּירוּשָׁלַם קְדוֹשׁ יֵאָמֵר לוֹ כָּל הַפְּתוּב לַחַיִּים בִּירוּשָׁלַם" (ישעיהו ד, ג):

זיו הזוהר

התחיל להתנוצץ כאילת השחר מעט נחמה שינתן רשות לישראל לחזור להתישב בארץ ישראל, וכנראה מכאן שיומשך הדבר עד שנת ש"ת, אז תאמר ציון שת לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין: **כד**. אפשר שאז ירצו ישראל לבנות בית המקדש ובשביל זה תתלקח מלחמה גדולה: **כה**. היינו באלף השביעי יום שכלו שבת:

הקדוש של קודשא בריך הוא ושכינתיה יתעורר בתקפו: הקצור מכל זה נראה שבשנת תר"ס באלף השישי, תהיה בשמים פקודה הראשונה להגאולה, בשנת תרע"ג תהיה בשמים זכירה להגאולה, שיתחילו חבלי משיח, ובאמת אחר שנת תרע"ג התחילה המלחמה הנוראה, וחיל כיולדה אחז לכל ישראל, והנהר הרביעי היא פרת, שבשנת תר"פ

זוהר חלק ב' פרשת וישלח דף קסח ע"א

ה' זוכר זכות אבות ובפרט זכותו של יעקב שמטתו שלמה

רבי אלעזר אמר "וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹבֻגוּ". בוא וראה תפלת האבות היא קיום העולם, וכל בני העולם עליהן קיימים ונסמכים, לעולם ולעולמי עולמים אל תשכח זכות האבות, לפי שזכות האבות היא הקיום שלמעלה ושלמטה, והקיום של יעקב הוא קיום שלם יותר מכלם, ולפיכך בשעת צרה לבני יעקב, הקדוש ברוך הוא מראה לפניו צורתו של יעקב ומרחם על העולם, כמו שכתוב "וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב", יעקוב בוא"ו, למה בוא"ו, לפי שהיא צורתו של יעקב ממש.

זוהר חלק ב' פרשת בשלח דף נג.

האבות ודוד מלכא משיחא מעוררים את הגאולה

אמר רבי שמעון בשביל זכות האבות נזדמנה תמיד גאולה לישראל, שכתוב "וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֶף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֶף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזָכֵר וְהָאָרֶץ אֲזָכֵר", האבות מובן, אבל מהו "וְהָאָרֶץ אֲזָכֵר", אלא להכליל עמהם דוד המלך, שהוא מרכבה עם האבות, והם מעוררים תמיד גאולה לישראל:

זוהר חלק ג' פרשת אחרי דף סו ע"א

ה' עם ישראל בגלותם מפני השכינה

רבי יצחק אמר "וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹבֻגוּ". מקרא זה נתבאר, בוא וראה בזמן שישראל בגלות, כביכול הקדוש ברוך הוא עמהם בגלות, שהרי השכינה אינה זזה מהם לעולם.

שכינה בארץ בזכות הצדיקים

ובוא וראה, בזמן שישראל נמצאו בגלות בבל, שרתה השכינה ביניהם, וחזרה עמהם מן הגלות, ובזכות אותן הצדיקים שנשארו בארץ, שרתה בארץ, ולא זזה מהם לעולם.

כנסת הגדולה שהגדילו את השכינה

אמר רבי יהודה, שחזרה השכינה להזדווג עם המלך הקדוש, והכל חזר בשמחת המלך^[כז] לפיכך נקראים אנשי כנסת הגדולה, כנסת הגדולה בודאי^[כח].

אפילו אינם ראויים ה' מרחם עליהם

למדנו, בכל זמן שישראל בגלות, אם הם זכאים, מקדים הקדוש ברוך הוא לרחם עליהם, ולהוציאם מן הגלות, ואם הם אינם זכאים, מעכב אותם בגלות עד הזמן ההוא שנגזר, וכאשר מגיע הזמן ועוד אינם ראויים, מסתכל הקדוש ברוך הוא בכבוד שמו, ואינו שוכח אותם בגלות, זהו שכתוב **"וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹבֻגוּ"**, אלו האבות שכלם הם סוד השם הקדוש^[כח].

רבי חייא אמר, מפני מה נזכר כאן יעקב לראשונה, אלא לפי שיעקב הוא כלל האבות, והוא נקרא עץ הקדוש, לפיכך ו' של השם הקדוש בו נאחזת, ונקרא כאן יעקוב בוא"ו.

זוהר חלק ג' פרשת בחוקותי דף קטו ע"ב

ואף-ז"א, גם-המלכות

"וְאֵף גַּם זֹאת בְּהִיּוֹתֵם בְּאֶרֶץ אֲיִבִּיָּהֶם לֹא מְאַסְתִּיםוּגוּ". אמר רבי יוסי, **"וְאֵף"**, כמו שכתוב **"אֵף אָנִי"**, **"גַּם"**, לרבות השכינה שנקראת זא"ת, שאינה עוזבת לישראל לעולם.

כדי שלא יהיה פירוד היחוד לכן אגאל אותם

"בְּהִיּוֹתֵם בְּאֶרֶץ אֲיִבִּיָּהֶם", בהיותם כלם ביחד^[כט], **"לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גְעַלְתִּים לְכַלְתֵּם"**, שלא להתחבר עמהם, **"לְהַפֵּר בְּרִיתִי אִתָּם"**, שאם לא אגאל אותם, הרי בריתי נפרד^[ל], זהו שכתוב **"לְהַפֵּר בְּרִיתִי אִתָּם"**.

לא מאסתים בגלל ששכינתי נמצאת אצלם

אמר רבי חייא אני שמעתי דבר חדש שאמר רבי אלעזר, **"לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גְעַלְתִּים לְכַלְתֵּם"**, לא הכיתים ולא הרגתים לכלותם צריך לומר, אלא **"לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גְעַלְתִּים"**, מי ששונא לאחר, נמאס הוא לנגדו, ומגונה הוא כתועבה לפניו, אבל כאן **"לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גְעַלְתִּים"**, מה הטעם, לפי שאהובת נפשי ביניהם^[לא], ובעבורה כלם חביבים

זיו הזוהר

נעשית גדולה בחזרתה מבבל לארץ ישראל, אבל בגלות היא ה' קטנה: **כח**. יש לומר שזה השם כונתו על השם ע"ב, ישר הפוך וישר היינו אברהם יצחק ויעקב: **כט**. פירוש, כאשר יש בהם אחדות: **ל**. היינו היפוך ההזדווגות: **לא**. זו התורה והשכינה הקדושה:

כז. פירוש שכל הכחות של כנסת ישראל וכל הקדושות חזרו לישראל אחר גלות בבל, בעבור שמחת הלולא דמלכא קדישא, שחזרה השכינה שנקראת כלה למקומה, מלבד ה' דברים שחסרו בבית שני כידוע: **כז**. כונתו לומר כנסת הגדולה, שהשכינה

אצלי, זהו שכתוב לכלתם, לכלת"ם כתוב חסר וא"ו, בעבורה "לא מְאַסְתִּים וְלֹא גְעַלְתִּים", לפי שהיא אהובת נפשי, אהבה שלי אצלה.

דומה לו כשוק רוכלין שיש בו ריח טוב

משל לאדם שאוהב אשה, והיה מדורה בשוק של מעבדי עורות, לולא שהיא שם, לא נכנס בו לעולם, כיון שהיא שם, דומה בעיניו כשוק הרוכלים, שכל ריח טוב שבעולם נמצא שם.

אף כאן "וְאָף גַּם זֹאת בְּהִיּוֹתָם בְּאֶרֶץ אֲיִבֵיהֶם", שהוא כשוק של בורסקי, "לא מְאַסְתִּים וְלֹא גְעַלְתִּים", ולמה, לכלת"ם, בעבור כלתם, שאני אוהב אותה, שהיא אהובת נפשי השוכנת שם, ודומה עלי ככל ריח טוב שבעולם, בעבור כלה ההיא אשר ביניהם.

אמר רבי יוסי אילו לא באתי כאן אלא לשמוע דבר זה די לי.

זוהר חלק ג' פרשת האזינו דף רצו ע"ב

ה' משיגה על ישראל גם בגלותם

עוד אמר רבי אלעזר, "וְאָף גַּם זֹאת בְּהִיּוֹתָם בְּאֶרֶץ אֲיִבֵיהֶם לֹא מְאַסְתִּים וגו'", זכאים הם ישראל על כל אומות עכו"ם, שאף על פי שהרגיזו לפני רבונם, אין הקדוש ברוך הוא רוצה לעזוב אותם, שבכל מקום שגלו בין האומות, הקדוש ברוך הוא עמהם בגלות, זהו שכתוב "וְאָף גַּם זֹאת בְּהִיּוֹתָם בְּאֶרֶץ אֲיִבֵיהֶם וגו'"^[לב].

השכינה בעצמה נמצאת עם ישראל בגלותם

רבי אבא אמר, "וְאָף גַּם זֹאת בְּהִיּוֹתָם", בוא וראה, כמה אהבתו של הקדוש ברוך הוא אצל ישראל, שאף על פי שגרמו להגלות בין האומות, השכינה לא סרה מהם לעולם, שלא תאמר שהם לבדם בגלות נמצאים, אלא ואף גם זא"ת עמהם נמצאת, זהו שכתוב "וְאָף גַּם זֹאת בְּהִיּוֹתָם בְּאֶרֶץ אֲיִבֵיהֶם" וגו'.

ה' פוקד את השכינה ובגינה פוקד גם את בני ישראל

משל למלך שכעס על בנו, וגזר עליו עונש שיורחק ממנו, ללכת לארץ רחוקה, שמעה המלכה, ואמרה, כיון שבני הולך לארץ רחוקה, שהשליכו המלך מהיכלו, אני לא אעזוב אותו, או שנינו יחד נשוב להיכל המלך, או שנינו יחד נשב בארץ אחרת, אחר זמן פקד המלך את המלכה, ולא מצאה, שהיתה מהלכת עם בנה, אמר, כיון שהמלכה שם, שניהם ישובו.

ובזמן שפוקד הקדוש ברוך הוא את בניו, פוקד הוא תחלה להשכינה, ובעבורה הוא פוקד לבניו, זהו שכתוב "וְגַם אֲנִי שֹׁמְעֵתִי אֶת נַאֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וגו'", מי גרם שאני שמעתי נאקתם, כביכול השכינה שזכרתי אותה^[לג], זהו שכתוב "וְאֶזְכֹּר אֶת בְּרִיתִי" (שמות ו, ה), וכתוב

זוהר זוהר

לב. זא"ת מרמז על השכינה הקדושה: לג. מדת המלכות וכן השכינה הקדושה נקראת ברית:

"וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ" (שם ב, כד), וכאשר הקדוש ברוך הוא ישיב לישראל מן הגלות, מה כתוב, "וַיֵּשֶׁב ה' אֶלְהֵיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרַחֲמֶךָ" (דברים ל, ג), זו השכינה, ועוד כתוב "רְצִיתָ ה' אֶרֶץ־ךָ שְׁבַת שְׁבוּת יַעֲקֹב" (תהלים פה, ב) [לד] "בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן".

אֵינִי הוֹדֵר	אֵינִי הוֹדֵר	אֵינִי הוֹדֵר	אֵינִי הוֹדֵר	אֵינִי הוֹדֵר	אֵינִי הוֹדֵר	אֵינִי הוֹדֵר	אֵינִי הוֹדֵר	אֵינִי הוֹדֵר	אֵינִי הוֹדֵר	אֵינִי הוֹדֵר
מִדָּבָר	מִדָּבָר	מִדָּבָר	מִדָּבָר	מִדָּבָר	מִדָּבָר	מִדָּבָר	מִדָּבָר	מִדָּבָר	מִדָּבָר	מִדָּבָר
כֹּה הוֹדֵר חֶלֶק א' עֲלוּנֵי הוֹדֵר אֱלוֹהֵי מִשְׁרַח תְּשִׁיבָה	תִּקְוֵי הוֹדֵר דָּת דְּיוֹמֵי חֶלֶק ב' הַמְחֹלֵק ל-354 יְמוֹת הַשָּׁנָה	תִּקְוֵי הוֹדֵר דָּת דְּיוֹמֵי חֶלֶק א' הַמְחֹלֵק ל-354 יְמוֹת הַשָּׁנָה	תִּקְוֵי הוֹדֵר עֲמוּד דְּיוֹמֵי חֶלֶק ב' הַמְחֹלֵק ל-354 יְמוֹת הַשָּׁנָה	אֲדָרָא רַבָּא וּוִיטָא חֶלֶק ב' הַמְחֹלֵק ל-354 יְמוֹת הַשָּׁנָה	אֲדָרָא רַבָּא וּוִיטָא חֶלֶק א' הַמְחֹלֵק ל-354 יְמוֹת הַשָּׁנָה	וְהוּא חֵן סְפִירִים הַמְחֹלֵק ל-354 יְמוֹת הַשָּׁנָה	אֲרוֹת חֵן סְפִירִים הַמְחֹלֵק ל-354 יְמוֹת הַשָּׁנָה	מֵאוֹרוֹת הוֹדֵר חֵן סְפִירִים הַמְחֹלֵק ל-354 יְמוֹת הַשָּׁנָה	אֵוֵר הוֹדֵר הַמְחֹלֵק ל-354 יְמוֹת הַשָּׁנָה	אֵוֵר הוֹדֵר הַמְחֹלֵק ל-354 יְמוֹת הַשָּׁנָה
10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	1
מִתְּחִילָה	מִתְּחִילָה	מִתְּחִילָה	מִתְּחִילָה	מִתְּחִילָה	מִתְּחִילָה	מִתְּחִילָה	מִתְּחִילָה	מִתְּחִילָה	מִתְּחִילָה	מִתְּחִילָה

זיו הזוהר לד. כונתו שהשכינה הקדושה תשוב מן הגלות, כמו שדרשו והשיב לא נאמר אלא ושב, לפי זה יפורש את שבותך כמו עם שבותך, וכן גם יפורש

הוראה לחיוב חשבון תורם יקר אנא מלא במקומות הלבנים

קוד מסלוקה		סוג חשבון	מספר חשבון											
בנק	סניף													

קוד מוסד	אסמכתא/קוד מזהה של הלקוח בחברה			
4 7 6 9 5				

לכבוד בנק _____
 סניף _____
 כתובת הסניף _____

אני/הח"מ _____ (שם בעל/ החשבון כמופיע בספרי הבנק) מס' זהות _____
 רחוב _____ עיר _____ מיקוד _____ טלפון _____

- נותן/ים לכם בזה הוראה לחיוב את חשבוננו/הנ"ל בסניפכם, בגין תרומה בסכומים ובמועדים שיומצאו לכם מדי פעם בפעם באמצעי מנגנון, ע"י "גן עדן התחתון" כמפורט מטה ב"פרטי ההרשאה".
2. יודוע ל"ל/לנו כי:
- א. הוראה זו ניתנת לביטול ע"י הודעה פנימי/מאתנו בכתב לבנק ול"גן עדן התחתון" שתכנס לתוקף, יום עסקים אחד לאחר מתן ההודעה בבנק וכן, ניתנת לביטול עפ"י הוראת כל דין.
 - ב. אהיה/נהיה רשאי/ם לבטל מראש חיוב מסוים ובלבד, שהודעה על כך תימסר על ידי/נו לבנק בכתב, לפחות יום עסקים אחד לפני מועד החיוב.
 - ג. אהיה/נהיה רשאי/ם לבטל חיוב, לא יותר מתשעים ימים ממועד החיוב אם אוכיח/נוכיח לבנק, כי החיוב אינו תואם את המועדים או הסכומים שנקבעו בכתב ההרשאה, אם נקבעו.
 - ד. יודוע ל"ל/לנו כי הפרטים שצוינו בכתב ההרשאה ומילויים, הם נושאים שעלינו להסדיר עם המטבח.
 - ה. יודוע ל"ל/לנו, כי סכומי החיוב עפ"י הרשאה זו, יופיעו בדפי החשבון וכי לא תישלח ל"ל/לנו ע"י הבנק הודעה מיוחדת בגין חיובים אלה.
 - ו. הבנק יפעל בהתאם להוראות בכתב הרשאה זה, כל עוד מצב החשבון יאפשר זאת, וכל עוד לא תהיה מניעה חוקית או אחרת לביצועו.
 - ז. הבנק רשאי להוציאני/נו מן ההסדר המפורט בכתב ההרשאה זה, אם תהיה לו סיבה סבירה לכך, ויודיע ל"ל/לנו על כך מיד לאחר קבלת החלטתו, תוך ציון הסיבה.
 - ח. נא לאשר ל"גן עדן התחתון" בספח המחובר לזה, קבלת ההוראות אלו מפני/מאתנו.

פרטי ההרשאה מספר פעמים _____ מתאריך _____ עד תאריך _____
 חתימת בעל/י החשבון _____

קוד מסלוקה		סוג חשבון	מספר חשבון											
בנק	סניף													

קוד מוסד	אסמכתא/קוד מזהה של הלקוח בחברה			
4 7 6 9 5				

קבלנו הוראות מ- _____ לכבוד חיובים בסכומים ובמועדים שיופיעו באמצעי מנגנון שתציגו לנו מידי פעם בפעם, ואשר מספר חשבוננו/ם בבנק יהיה נקוב בהם, והכל בהתאם לפורט בכתב ההרשאה.

רשמנו לפנינו את ההוראות, ונפעל בהתאם כל עוד מצב החשבון יאפשר זאת, כל עוד לא תהיה מניעה חוקית או אחרת לביצועו, כל עוד לא התקבלה אצלנו הוראת ביטול בכתב על ידי בעל/י החשבון, או כל עוד לא הוצאו/ בעל/י החשבון מן ההסדר.

אישור זה לא יפגע בהחייבותיכם כלפינו. לפי כתב השיפוי שנחתם על ידיכם.

אישור הבנק

לכבוד "גן עדן התחתון" (עפ"י זוהר פ' לך לך) רח' נחשון 10 בית שמש 29099
 בית שמש

בכבוד רב,

בנק _____
 סניף _____
 חתימה וחותמת הסניף _____

תאריך _____

שטר שותפות

יהודי יקר!!!

בס"ד זכית להיות שותף במאמצי הגאולה
 וללמוד זוהר הקדוש "יחד שבטי ישראל",
 להווי ידוע לך, שבשתי דקות לימוד זוהר ליום,
 אתה בן עולם הבא, וזוכה להיות מרואי פני המלך!
ברצוננו להגיע לכל יהודי ויהודי באשר הוא שם!
וזהו בגדר הצלת נפשות ממש! ובך משתבח הקב"ה בכל יום!
 בכמה שקלים ליום אתה נעשה שותף לרשב"י הקדוש,
 זוכה לשמירה והגנה לך ולמשפחתך ובכל משלח ידך.
 בא והטה שכם, למפעל הקדוש
 שכלו לשם שמים, לקירוב הגאולה ברחמים.

זכור המשיח בפתח!

וכל מי שיכנס בתוך תיבת ההצלה של הרשב"י, יזכה לספת מגן!
 ולא יחוש ולא יפחד מהאויבים, מהטילים, ומכל מיני פגעים.
 הרוח פולו שקד,
 תן לרשב"י ותקבל פי אלה,
 בברפת אלה המגן,
 מפעל הזוהר העולמי

אנא הושיטו ידיכם ומלאו את הטופס המצורף,

ושלחו בפקס: 02-9951300

לתרומות בפרטים אשראי: 054-8433385

ניתן לשלוח בפקס הנ"ל, שמות לתפלה וישועה:

וכן אפשר להתפלל וללמוד זוהר הקדוש לעלוי נשמת

תזכו למצוות ולחיים טובים!